Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 21. Den 1ste August 1882. 31te Aargang.

Tale af Præsident John Taylor,

afholdt i Aarskonferencen i Saltsøstaden den 9de April 1882.

(Efter Deseret News.)

(Fortsat fra Side 311.)

Dommere og andre Embedsmænd bleve sendte til os, og kort at sige, vi syntes ikke om deres Civilisation, og de vare heller ikke meget indtagne i vores; thi ligemeget hvad vi end synes at være i Verdens Øine, saa ere vi dog i høieste Grad imod Lovløshed og Last, og om der findes noget Saadant iblandt os, da have vi vore kristne Venner at takke derfor, og vore kristne Dommere for Opretholdelsen og Tilladelsen deraf. Vi have Intet at gjøre med saadanne Ting, de kunne ikke existere iblandt os som et Folk, uden ved Kristendommens Magt og Indflydelse, som er bleven indført iblandt os. Før de Kristne kom iblandt os, havde vi ingen berygtede Huse, og en Dame kunde passere Gaden med ligesaa stor Sikkerhed om Natten, som om Dagen, vi havde ingen Aarsag til at laase vore Døre for at afværge Tyve, vi havde ingen Optøier, foraarsaget af Drukkenskab paa vore Gader. Alle disse Ting ere blevne indførte af vore gode, venlige, rene og velgjørende kristne Venner, og i mange af vore fjerne Byer, hvor Civilisationen ikke er trængt igjennem, ere de i Dag fri for alle disse Ubehageligheder.

Vi ville nu vende tilbage til hine Embedsmænds Fortællinger, hvilke bleve troede og antagne for sande i Washington. Hvad fortalte de? De fortalte, at vi havde brændt Retsprotokollerne og Territoriets Bibliothek, som tilhørte de Forenede Stater, samt at et forfærdeligt Anarki existerede i Utah i Stedet for Lov og Ret. Og i Stedet for at udsende en Kommission, som Regjeringen burde have gjort, for at udfinde Sammenhængen med disse Rygter, saa troede man en Bedrager og hans Kammerater, og udsendte en Armee 1857, for at ødelægge os. Tropperne bleve ved For

Bridger saa udhungrede, at de nødsagedes til at gnave Kjødet af Muldyrs Ben, nægtende at modtage Salt, da vi sendte dem det, for vi ville have gjort dem Godt, endskjøndt de kom som vore Fjender. Jeg erindrer, at jeg skrev et Brev til en Officeer som Svar paa et Anbefalingsbrev, han havde med fra en Bekjendt i Staterne. Jeg sendte ham Brevet ved et Bud og sagde ham, at det gjorde mig Ondt, at han som en Officer i de Forenede Stater, og desuden en hæderlig Mand skulde blive underkastet en saadan Stilling, eftersom de vare Regjeringen undergivne, ikke kunde hjælpe det mere end vi kunde; og at medens vi betragtede baade ham og andre Officerer som hæderlige Mænd, der havde bevist deres Patriotisme i Krigen mod Mexico 1848 og andre Steder, og at medens vi hørte om deres udmærkede militære Rustning, ønskede vi dog ikke at de skulde prøve deres Staal paa os. Jeg gjorde ham opmærksom paa at Republikker, som tilbagekastede Folkets Røst vare i mange Tilfælde opeggende og forkerte, og at jeg forventede en Modvirkning i den offentlige Mening; samt at den Gjenvordighed, som de nu havde paaført os, vilde da faa en Ende, og at jeg da vilde glæde mig ved, at kunne i vor Stad tilbyde ham den Gjæstfrihed, som Gentlemen al Tid burde bevise hinanden, og skulde da være glad ved at see ham. Men vi kunne ikke mødes nu, under disse Omstændigheder, de kunde ikke komme til os, og vi kunde heller ikke meget vel komme til dem. For at de Sidste Dages Hellige kunne vide Forskjellen paa Løgn og Sandhed, med Hensyn til Dommer Drummunds Historier, vil jeg lade Guvernør Cummings' officielle Rapport oplæse for Forsamlingen, (ham, som kom herop tilligemed Johnsons Armee om Efteraaret 1858.)

Det vilde være uretfærdigt at kaste Skygge paa een Administration, paa Grund af en andens daarlige Handlinger; ikke desto mindre naar man atter seer en Tilbøielighed til at lytte til det samme Slags populære Skrig, som man den Gang hørte, kunne vi ikke andet end betragte det i samme Lys, under lignende Omstændigheder.

Ældste John Nuttall oplæste dernæst følgende officielle Rapport, som offenliggjordes af Guvernør Cummings, dateret Store Salt-Sø-Stad Den 15de April 1858:

Siden min Ankomst, har jeg været beskjæftiget med at undersøge Høieste-Rets- og Districtsprotokollerne, hvilke jeg er nu beredt paa at kunne sige at de befandtes i fuldkommen Orden, og ubeskadiget. Dette vil uden Tvivl være forbausende Nyheder for disse, som have haft en Ahnelse om det Modsatte.

Jeg har ogsaa undersøgt Den Lovgivende Forsamlings Protokoller, og andre Bøger tilhørende Statssekretærens Kontor, hvilke ere i fuldkommen Orden.

Min Opmærksomhed har ogsaa været henvendt paa Territoriets store og værdifulde Bibliothek, om hvilket det glæder mig at kunne sige, at dets Bøger og Optegnelser har været holdt i en udmærket Orden og Stil, af dets Bibliothekar Mr. W. C Staines.

En af de første Dage, vil jeg fremsende et Katalog over Bibliotheket, tilligemed en Fortegnelse over den øvrige Del, henhørende til offentlig Eiendele, saa vel som attesterede Afskrifter af Høiesterets- og Districtsretsprotokollerne, hvilke ville udvise baade Antallet og Karakteren af de sidste offentlige Forhandlinger.

Det vil heraf kunne sees, at de Beskyldninger vore Fjender reiste imod os, vare falske, og at Armeen, som udsendtes imod os, skete under falske Forestillinger, hvilket bevises af Guvernør Cummings' Bekjendtgjørelse, ikke desto mindre bleve

vi underkastede den fornærmende og raa Behandling, som Nærværelsen af en Armee medfører, allene formedelst falske Rapporter.

Ifølge Ovenstaaende og andre lignende Forhold, hvilke ere blevne lagte for Dagen imod os, som et Folk have vi gjennem sørgelig Erfaring lært at de urimelige grusomme og ondskabsfulde Følelser, som saa ofte have tilkjendegivet sig i vore Modstanderes Planer; og kommet til at indsee, hvor nødvendigt det er for os at være forsigtige i alle vore Handlinger iblandt Menneskene, og derved undgaa at opirre det Had, der synes at være nedlagt i Menneskets Bryst, imod de Principper, hvilke have været forkyndt af Herrens Tjenere i alle Verdens Tidsaldere. Vor Mission blandt alle Mennesker er, og alle Tider har været: Fred paa Jorden og i Menneskene en Velbehagelighed Luk. 2, 14. Vi have Baptister, Methodister, Presbyterianere, Rommerske Katholske og Sekter af ethvert Slags i vor Midte. Er der Nogen, som foruroliger dem? Nej, ikke med mit Vidende. Dog var der en Mand, en professionel Prædikant, i San Pete Co. (Taleren henvender sig til Knud Petersen, Præsident over San Pete Stav.) Br. Petersen, har De ikke haft en Mand i Deres Stav, som udspredte det Rygte vidt og bredt, at medens han prædikede Evangeliet i San Pete, maatte han lægge en Revolver foran sig, for at forhindre „Mormonernes" Indblanding, var dette ikke Hovedindholdet af hans Cirkulære? (Br. Petersen Jo.) Kjender De Manden? (Petersen, Ja.) Er han der endnu? (Petersen, Nej.) Andre have i den senere Tid udspredt det Rygte, at vi vare i Færd med at gjøre Oprør, at der i de forskjellige Amter holdtes Vaabenøvelser, i den Hensigt omsider at bekrige de Forenede Stater. Den Person, som udspredte sidstnævnte Rygte var (saa vidt jeg har forstaaet,) ogsaa en Prædikant, en af disse «Reverend» Gentlemen. Er der nogen, som kjender ham af Navn (en Røst: Sheldon Jacson.) Jeg blev fortalt, det var En Sheldon Jacson, en «Reverend» Herre, havende et stort R. foran sit Navn, naturligvis en barmhjærtig Mand, hvorfor hans Udsagn maa være sande. (Latter.) Saaledes have vi en Slags Mennesker, som gaar omkring og brumler, og jeg veed ikke, om de ikke ere lige saa uundværlige, som noget Andet. Der findes en Slags Fugle, som kaldes „Musevaager" (ogsaa et Øgenavn i Staten Georgia), hvilke især finde Velbehag i al Slags væmmelig Føde, og intet smager dem bedre end et Aadsel. Lig disse Fugle, finde hine Uslinger en Velbehag i at oprode Noget, som kunne fremkalde Offentlighedens Væmmelse imod vort Folk. De fabrikere selv alle Slags Ideer, Formodninger og Nonsens, til disse, allerede anført ovenfor, hvilke Alle her vide, at være falske, saadant cirkulere de og have derved saa at sige hvirvlet de Forenede Stater ind, til et fuldkomment Raseri, imod os. I Almindelighed ere Folk uvidende om, hvad Slags Mennesker, saadanne „Herrer og Damer" ere, som gjøre sig saa megen Flid for at udsprede falske Rygter om os. Man tænker, at disse Personer ere ærværdige Mænd og Kvinder, som udbrede Historier om een eller Anden stakkels Kvinde, som i dette polygamiske Territorium befinder sig i den største Elendighed og Fortvivlelse, som kan tænkes, ere disse Rygter sande? maaske i enkelte Tilfælde, hvor en Mand ikke behandler sin Hustru ret, eller hvor en Hustru ikke opfører sig ordentlig imod sin Mand; vi handle ikke alle, som vi burde, jeg vilde ønske, vi gjorde. Men

sæt nu for Ex., at vi ville gaa ned til Staterne, til disse Stæder, hvor hine „Gentlemen" komme fra; til Smuthullerne i Chicago, St. Louis, Cincinati, Philadelphia, New York og andre Byer, begyndende for Ex. i New York med de „Gyldne Paladser" paa 4de og 5te Avenue og vedblive ned til „Five Points", og ligeledes gjennemgaa de andre store Byer paa lignende Maade, og hvad vilde man finde der? Tro I man kunde sammendynge Stof nok til Historier af ligesaa væmmelig en Natur, som disse skidne Prædikanter kunne fortælle om Utah? Ja, Tusinde Gange værre. Man siger, at vi ere et uvidende Folk. Vi tilstaa, at vi ikke ere meget højlærde, men vi prale heller aldrig af vor Lærdom og Intelligence, men saa burde vore Modstandere heller ikke prale af deres; ikke destomindre kunne vi temmelig godt maales med dem, hvilken Dag det maatte ønskes; og medens de have erholdt Hjælp i millionvis fra den offentlige Kasse, saa have vi derimod været fordreven, plyndret og røvet den ene Gang efter den anden, men alligevel ere vi beredte paa at kunne fremvise ligesaa høie Grader, baade med Hensyn til Oplysning, Kydskhed, Ærlighed og enhver anden Moral, paa hvilken som helst Maade de maatte ønske det; og desforuden vil jeg sige ligesom En i Oldtiden: Du Øienskalk drag først Bjælken ud af dit eget Øie, og da kan Du see til at uddrage Skjæven af Din Broders Øie. Math. 7, 5. Til Oplysning for vore Brødre, som ere komne langveis fra, og som muligvis ikke ere bekjendte med disse Fakta, ville vi lade nogle Rapporter oplæse. Præs. Taylor opfordrede dernæst sin Skriver, Ældste John Nuttall, til at oplæse følgende Udtog af et Værk publiceret af en forhenværende For. Staters Embedsmand i New York, som følger:

I Stedet for, at kopiere fra den endnu ufuldendte Cencus af 1880, ville vi vælge den fra 1870 og sammenligne Utah og Massachusets, — Det ny Theokrati — med Efterkommerne af det gamle Theokrati, — Præsteforderevede Utah, med „kultiverede" Massachusetts; og ligeledes tilføie Districtet Columbia, hvilket har den Amerikanske Kongres' oplysende Nærværelse, som Bidrag til sit Fortrin og er under dens direkte Bestyrelse.

Utah sammenlignet for Ex. med Mass. og Dist. Col. ifølge Forenede Staters Statistik 1870 i pCt.:	Antal af indskrevne Skolebørn:	Ulærte, d. e. Saadanne, som ej kunne læse og skrive fra 10 Aar og op efter i pCt:	Antal af Fattige:	Antal af Idioter:	Antal af Arrestanter:	Antal af Bogtrykkerier:	Antal af Forsamlingshuse:
Utah.	35	11	6	5	3	14	19
Massach.	25	12	55	23	11	11	12
Dist. Col.	27	40	23	35	9	11	8

Ifølge Undervisningskommissionærernes statistiske Rapport for Aaret 1877, vil det kunne sees, at Antallet af Skolebørn i Utah, i Almindelighed overstiger Antallet af samme i pCt. i Staterne, medens Antallet af de virkelig indskrevne Skolebørn i pCt. langt overstiger Antallet i den hele Republik, hvad pCt. angaar.

Medens Utah i Aaret 1877 havde et Antal Skolebørn af 30,792, anvendte Territoriet den anselige Sum: 568,984 Doll. paa Skolevæsenets Fremme, hvilket vilde blive omtr. 18 Doll. og 50 Cts. pr. Individ, paa de Skolebesøgende.

Anfør i Modsætning hertil for Ex. den Sum, hvilken andre Stater have spenderet paa deres Skolebørn pr.

Indevid: Nord Carolina under 60 Cents, Lousiana 3 Doll., Virginia omtr. 2 Doll., Oregan under 9 Doll., Wisconsin under 11 Doll., Tennesee under 2 Doll. og 50 Cents, Delavare under 13 Doll.

I Henseende til den Kapital, hvilken Utah har anvendt paa Skolevæsenets Fremme pr. Indevid, overgaar den flere af de sydlige og vestlige Stater, og overbalancerer de mægtige Stater Indiana og Illinois, saa vel som den ganske Repnblik i Almindelighed. Utah staar saaledes med Hensyn til Skolevæsen, over mange gamle rige Stater, saa vel som de Forenede Stater gjennemsnitlig i tre Hovedpunkter, nemlig: 1 Indskrivning af Skolepligtige, 2 daglig Skolebesøgende i pCt. og 3 den Kapital, som pr. Folketælling er anvendt paa Skolevæsenet. Ifølge Folketællingen af 1880 afgiver Utah samme tilfredsstillende Resultat, naar sammenlignes hendes Antal af Uoplyste, (d. e. saadanne, som ikke kunde læse og skrive) med det af de Forenede Staters.

Vi ville nu fremhæve nogle Bevisligheder med Hensyn til Forbrydelser o. s. v. ligesom de ere anførte i officielle Rapporter.

Folketællingen, som afholdtes i Aaret 1880, udviser, at Utah har en Befolkning paa omtr. 144,000, inddelt som følger:

Mormoner		120,283
(Gentiles) Kristne . .	14,155	
Frafaldne Mormoner	6,988	
Josefiter	820	
Tvivlende	1,717	23,680
	Total	143,963

De Kristne (Gentiles) udgjør, som man vil kunne see, blot 10 pCt af Befolkningen, desuagtet indbefatter denne lille Minoritet alle Saadanne, som indehaver ethvert fordelagtigt og indflydelsesrigt Embede; de have saaledes Embede, som: Guvernør (hvis Magt er absolut), Territorialsekretær, Dommere, Marchal, Udøvende Advokat, Landregistrator, Territorialregistrator, Generallandinspectør, Retsskrivere, Kommissionærer, Postmester, Postkontraktører, Postagenter, Skatassessorer og Opkræver, Superintendent over Indianaffærer, Indianagenter, og do. Leverandører, Militærleverandører, kontrolerer ligeledes Jærnbane, Telegraf- og Foreningspressen; ligeledes Halvparten af Rettens Jurymænd (men for det meste de tre fjerde Dele) og altid Formænd under Retsforhandlinger; kort sagt, enhver federal Embedsstilling.

En Census, som i afvigte Vinter toges af Utahs Straffeanstalt tillige med alle Territoriets Arrester, afgav følgende Resultat: Der findes i Saltsøstaden 75 Mormoner for hver 25 Ikkemormoner, og i Salt Lake County gives der 80 Mormoner for hver 20 Ikkemormoner. I Saltsøstadens Arrest fandtes der 29 Forbrydere, allesammen Ikkemormoner. I Countyarresten var der 6 Forbrydere, alle Ikkemormoner; og Countyarrestens Bevogter sagde, at de Forbrydere, som de sidste fem Aar havde været arresterede, vare allesammen Ikkemormoner, med Undtagelse af 3.

Antallet af orthodoxe Mormoner i Utah, var ifølge de Forenede Staters sidste Folketælling, som 83 til 17. I Territoriets Straffeanstalt fandtes da 46 Ikkemormoner og 5 Mormoner, og to af sidstnævnte vare bragte der paa Grund af at de i deres hjemlige Liv havde søgt at efterligne Fader Abraham ? ? ? Som saadan havde de 17 pCt Ikkemormoner, 46 Forbrydere i Arresten, medens de 83 pCt. Mormoner blot havde 5 Arrestanter!!

Antallet af Arresterne i Utah Territorium, Straffeanstalten indbefattet, beløber sig ialt til 14, som indehavde 125 Arrestanter, hvoraf kun 11 vare Mormoner, og nogle af disse vare blevne arresterede for ubetydelige Fornærmelser og Polygami; hvorimod om alle de ikke mormonske Tyve, Hoerkarle, Slyngler, Menedere, Mordere og Forbrydere af andre Sorter, hvilke findes i Mængde, bleve sendte til Arresterne, vilde disse ikke kunne afgive tilstrækkelig Plads.

I Aaret 1878, fremkom en Mormonjournal med følgende stolte Ytring: Af Territoriets 21 Countyer, hvilke alle ere tæt befolkede, ere 13 blottede for Skjænkestuer, Bryggerier, Spillehuse, Billardsaloner, Prokuratorer, Doktore, Præster, Tiggere, politiske Embedssøgere, og næsten fri for alle sociale Onder af ethvert Slags. Endskjøndt disse Countyer beboes af „Mormoner", ere de saa at sige fri for alle Slags offentlige Onder, som

medfølger Civilisationen; naar undtages en enkelt huslig Doktor eller Sagfører, som hører til Samfundet, og som passer sine hjemlige Forretninger, naar ikke deres professionelle Hjælp behøves. Siden den saakaldte kristlige Civilisation pralende tog sit Sæde her, for som det hed sig: at „gjenføde og omcivilicere" Mormonerne, finder man i Dag, at enhver afskyelig Forretning drives, understøttes og fostres, af det samme „kristelige Element?" Eder, Fordømmelser, Trusler og al Slags væmmelig Tale, „Antimormonernes" ordinære Dialekt, var ikke hørt i Utah før disse beærede os med deres Selskab; indtil da havde vi ingen Procesførere, Drikke- eller Skjøgehuse, politiske Stridigheder og andet Djævelskab, saa gjængse i Verden. Dette er ifølge Mormonernes egen Paastand, men vi ville nu undersøge, hvorledes det i Dag staar til, med Hensyn til disse Anliggender, og lade Faktatale for sig selv: Iblandt disse, som holde de to Hundrede Skjænkestuer, Billardstuer, Spillehuse, berygtede Huse og andre offentlige Forlystelsessteder, ere ikkun tolv Mormoner, alle de øvrige nedværdigende Forretninger, som drives i Territoriet, ere under Bestyrelse af Antimormoner. 98 pCt. af Spillerne i Utah, ere af det samme Element. 95 pCt. af Utahs Prokuratorer, ere af samme Slags og 80 pCt. af al Procesførelse i Utah, har sin Oprindelse fra udvendig Tilskyndelse og Understøttelse.

Af de i Utah værende 250 Byer, have over 200 ingen „dødeligt Opholdsted for forloren Kydskhed", og disse 200 Byer ere paa faa Undtagelser alle beboede af Mormoner. Antallet af Selvmord i Utah, ere forøvede af over 90 pCt. Ikkemormoner, og af de Mord og Børnemord, som forefalde i Utah, ere 80 pCt. forøvede af de 17 pCt. Ikkemormoner. De Arrestationer, som ere foretagne i Saltsøstaden fra den 1ste Jan. 1881 til den 8de December s. A. ere inddelte, som følger:

Mænd	782
Kvinder	200
Drenge	38
Total	1,020

Morm., (Mænd og Drenge)	163	
„ (Kvinder).	6	169
Ikkemorm.,(Mænd og Drenge)	657	
„ (Kvinder)	194	851
Total		1,020

En Del af Mormonarrestanterne vare anholdte for mindre Forbrydelser, saasom: Udstaaelser med Naboer angaaende Køer og Høns, og Overtrædelse af Forordninger med Hensyn til Brugen af Vandkanalerne, Smaatyverier og deslige; derimod vare Ikkemormonarrestanterne anholdte paa Grund af at holde Skjøgehuse, Spillehuse, sat Personers Liv i Fare, Drukkenskab, Trudsel og Slagsmaal, Mordforsøg o. s. v.

Dersom Mormonernes 75 pCt. Befolkning i Saltsøstaden, var ligesaa lovløs, som de 25 pCt. Ikkemormoner ere ifølge Rapporten, da vilde der blandt Mormonerne være bleven foretaget 2,443 Arrestationer i Aaret 1881 imod det ubetydelige Antal 169; og paa den anden Side, om de 25 pCt. Ikkemormoner havde ligesaa smuk og pletfri en Noteringsprotokol at fremvise, som de 75 pCt. Mormoner, da vilde de i Stedet for det forbausende Antal 851 aarlig Arrestationer kun have haft 56.

For vore Sødskendes Skyld, som komme langveis fra, og ikke ere bekjendte med disse Fakta, har jeg ladet foregaaende Rapport oplæse; thi mange af Eder kjende vel disse „Omcivilicereres" Opførsel, men mange af Eder kjende ikke deres egentlige Civilisation her, eller hvad de søge at indføre iblandt os, ligesaa lidt som deres ondskabsfulde Rygter, hvilke de cirkulere om os. Som jeg sagde før, ere vi rede, hvilken som helst Tid til at sammenligne vort moralske Forhold med deres, og enhver anden Nation. Men vi burde da ogsaa være mere rene og kydske end de ere, efterdi vi gjøre Fordring paa, at være den Allerhøiestes Hellige.

Med dette for Øie, medens Edmunds Bill blev debateret og forberedt, og der tilsyneladende var Mulighed for dens

Vedtagelse i Kongressen, uagtet man i Førstningen betvivlede noget Saadant, bleve vi tillige opmærksomme paa den Mængde falske Rygter, som bleve cirkulerede om os og det Raseri, hvilket religiøse Fanatikere og politiske Demagoger optændte imod os; bleve Ansøgninger indsendte til Kongressen fra vort Folk her. En af disse Ansøgninger blev fremsendt af Mænd i Almindelighed, en anden af den „Kvindelige Hjælpeforening", en tredie af De unge Mænds Forening, en fjerde af de unge Damers Forening. Disse Ansøgninger beviste alle, at vi vare et Folk, som elskede Kydskhed, at Polygami var en religiøs Institution; og de Unge paastode, at denne Lære var bleven dem lært fra Ungdommen af; og at Renhed, Kydskhed, Manddom og Loyalitet imod de Forenede Staters Regjering var bleven indpodet i deres Sind siden deres tidligste Ungdom, samt at det tillige var bleven dem betydet, at Kydskhed var deres største Ære, som i Værdi langt overgaar Juveler og Rigdom, ja, endog selve Livet. I Løbet af faa Dage havde vi en Petition (Ansøgning) med 165,000 Individers Underskrifter, som derpaa blev afsendt til Washingthon. Vort Forlangende til Kongressen var en Anmodning til den om, ikke at handle saaledes, som man før havde gjort, — nemlig først sende en Udryddelsesarmee og dernæst en Undersøgelseskommission, men derimod denne Gang sende en Undersøgelseskommission først, til at undersøge Sagens Virkelighed før man gik til Værks i militær Henseende; men Kongressen tog intet Hensyn til vore Ansøgninger. Der har i Virkeligheden hersket et formeligt Raseri imod os i de Forenede Stater i Anledning af disse Affærer, hvilket har for en stor Del været foraarsaget af vor Guvernør. Nu vel, jeg er i Almindelighed imod at tale om embedshavende Mænd, det er en Ting jeg ikke vel kan fordrage, thi de burde være hæderlige Mænd; men den høfligste Maade, hvorpaa jeg kunde omtale dennes (Guvernørens) Karakter, vilde blive at sige, at hans Undervisning har paa det sørgeligste været forsømt, samt at han er ikke meget vel bekjendt med Hensyn til Talforskjel; han har maaske lært at læse og skrive, men jeg kunde ønske at spørge om han nogensinde var naaet ret vidt i Regnekunsten? Af den Aarsag, at han tilsynéladende ikke kjender Forskjellen paa et Stemmeantal af 1,300 og 18,500, hvilket beviser en beklagelig Mangel paa almindelig Skolekundskab, men paa en Maade kan man jo ikke med Rette regne En til Last for det, som han ikke veed. Det synes endvidere, at nogle af vore Lovgivere i Washington heller ikke ere meget vel oplærte. Med al Respekt at sige, med Hensyn til dem: Eftersom disse Fakta vare blevne dem forelagte og saa at sige fordømt af Størsteparten af den offentlige Mening, antog de det ikke for en Forbrydelse at være i den Grad uvidende, thi ellers vilde Kongressen ikke have sendt ham tilbage igjen. Vi haabe, at Komissionærerne ere Mænd, som ere bedre oplyste, saa de kunne forstaa Forskjellen paa 1,300 og 18,500. Vi ere maaske meget uvidende, — i alt Fald pleie vi ikke at prale meget af vor Oplysning eller offentlig Veltalenhed, men i det Folk begaa saadanne grove og frihedskrænkende Voldshandlinger, tage vi Tilflugt til politiske Udtryk, for at kunne desto tydeligere forklare den Væmmelse, vi nære imod dem, ved at sige: „Samfundet er sygt"! I saadanne Tilfælde seer jeg mig nødsaget til at være Politiker, saa vel som alt andet.

(Fortsættes.)

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste August.

Tro uden Gjerninger.
(Efter Mill. Star.)

Iblandt de mange falske Lærdomme, som forkyndes af Nutidens kristne Kirker, gives der ingen mere intetsigende og urimelig, som et Middel til Saliggjørelse, end: „Tro uden Gjerninger." Det synes forunderligt om den forfinede Tænker, som overfladisk har gjennemseet den Hellige Skrifts Blade, ikke at tale om Saadanne, der gjøre Fordring paa at have paa det nøiagtigste gjennemsøgt og eftertænkt nævnte Bogs Indhold, ikke har kunnet opdage, at en saadan Lære er baade ubibelsk og ufilosofisk; uden Understøttelse fra Lovens Side, hvad enten denne betragtes bogstaveligt eller sammenlignelsesvis, og ifølge menneskelig Bedømmelse saavel som guddommelig Aabenbaring er denne Ide ligefrem fordømmelig. Men i Stedet for at dette skulde være Tilfældet, finder man, at nogle af de viseste, lærdeste og berømteste Individer, baade i den forbigangne og nærværende Tid, — nemlig disse, som af den civilicerede Verden betragtes som saadant, ere iblandt denne formørkede Ides Forsvarere, hvilken endnu prædikes og praktiseres paa det standhaftigste overalt iblandt Kristendommen. Dette tjener i høi Grad som et Bevis paa Menneskenes Blindhed, samt hvorledes endogsaa de Mægtiges Sind kan blive formørket, ved at afvige fra Sandhedens Lys.

Ifølge den Stilling de Sidste Dages Hellige indtage, kunne de uden Frygt for Modbevisning erklære, at en Lære, der gjør Fordring paa at „Tro allene" er fornødent til Saliggjørelse, er ufeilbarlig en falsk Lære; en ligefrem Overtro, hvilken ei kan bevises, hverken ved Hjælp af den Hellige Skrift eller sund Dømmekraft; samt at dens Forkyndere og Forkæmpere ere Blindes blinde Veiledere, som bortforklare det, som blev inspireret ved den Aand, de selv ikke kjende; saaledes forvendende Skrifterne til deres egen Fordømmelse. Vi ville ikke forlænge Tiden ved unødvendig Bevisførelse, men anføre Frelserens Ord: Ikke enhver, som siger Herre Herre! skal indgaa i Himmerigets Rige, men ham, som gjør min Faders Villie, som er i Himmelen. Math. 7, 21. og Paulus' Ord: Arbeider paa Eders egen Saliggjørelse med Frygt og Bæven. Phillipp 2, 12. og Apostlen Jakobs simple og ligefremme Udtalelse: Thi ligesom Legemet er dødt, naar det er uden Aand, saaledes er ogsaa Troen død, naar den er uden Gjerning. Jak. 2, 17. 26. Vore Læsere kunne undersøge Skrifterne for sig selv, og finde en Mængde af saadanne Vidnesbyrd. Vor Hensigt er kortelig at diskutere Emnet, ifølge almindelig Dømmekraft. Det er en uomstødelig Sandhed, at Ingen kunde udrette Noget ved simpelthen at tro, at det kan lade sig udrette. Selv den fuldkomneste Theori, som nogensinde opkom, vilde være aldeles unyttig, medmindre den bliver sat i praktisk Udførelse; med andre Ord, Tro er en ligefrem uprøvet Theori, hvilken medmindre den sættes i Anvendelse, er blottet for Virkning. Naar Troen derimod er sat i aktiv Bevægelse, bliver Gjerningen det øieblikkelige Resultat, og er i sig selv det

eneste Bevis paa Troens Existence. Følgeligvis naar Apostlen derfor siger: Vis mig Din Tro af Dine Gjerninger, og jeg vil vise Dig min Tro af mine Gjerninger*) 2, 18. Gjorde han et meget rimeligt og filosofisk Forslag, ingen Logik kunde have været mere passende. Der er ingen virkelig Tro uden Gjerninger, og heller ikke ville Gjerninger virke meget uden Tro. De ere uadskillelige i det praktiske; at bruge det ene Udtryk er det samme, som ogsaa at indbefatte det andet, og kunne ikke adskilles, uden i Tilfælde af en Debat om Læresætninger.

Dersom Guderne, som i deres høitidelige Raad lagde Planen til denne Jords Skabelse, og siden satte denne i Gjennemførelse, vilde have ladet sig nøie med Theorien om Rigtigheden af deres Plan, og med Bevistheden om at kunne udføre hint vidunderlige Arbeide, og til samme Tid følt sig uvillig til at sætte deres Skabelsesmagt i praktisk Anvendelse, vilde noget fornuftigt Menneske formode, at hint mægtige Mirakkel vilde blevet udført, eller at det kunde have afstedkommet sig selv? Dette vilde være ligesaa urimeligt, som at tro, at Landmandens Mark skulle kunne saa og høste sig selv; eller for den menneskelige Sjæl at formode, at dens Salighed kan erholdes, ved den blotte Tanke om at dette muligvis kan lade sig opnaa. Det er unægteligt en umodsigelig Sandhed, at Guds Magt og Kraft er i høieste Grad forskjellig fra Menneskets, men Princippet forbliver det samme, thi Tro uden Gjerninger, Theori uden Praktis eller Beslutning uden Gjennemførelse, er altsammen frugtesløs; hvad enten Stedet for disses Udførelse, er iblandt de forkrænkelige Mennesker paa Jorden eller iblandt de mægtige Guder i den evige Verden. Den blotte Tanke om at vore Sjæle ville blive frelste, men samtidigt forglemme, at tage foreskrevne Forholdsregler for sammes Opnaaelse, vilde være ligesaa tom og frugtesløs en Ide, som for den Vandrende at sætte sig ned ved Siden af Veien og gjøre sig den Forestilling, at Maalet alligevel skal kunne naaes.

Alle Mennesker ere i Besiddelse af visse Kræfter, aandelige saa vel som legemlige, og for hvis Brug eller Misbrug de ville blive holdte virkelig ansvarlige, thi Gud skjænker aldrig Noget i et tomt Øiemed, hvad enten det er Previlegium, Magt eller virkelig Besiddelse, han anbetroer Mennesket, saa ønsker han, at det skulle anvendes og det i den Hensigt, for hvilken det blev givet. Han giver heller aldrig mere eller mindre end netop det, som nødvendigvis udfordres, og meddeler aldrig de dobbelte Gaver af det, som nødvendigvis behøves til Opnaaelsen af nogen som helst Hensigt. Han er en vis Husholder og seer ikke med mindste Velbehag paa Andres Ødselhed og Overdaadighed. Efterdi Gud har skjænket Mennesket fornøden Evne til selv at kunne udrette sine Pligter, vilde det være urimeligt at formode, at han skulle selv opfylde dem; det vilde blive en Handling, hvorhved Han vilde ligefrem gjøre sig skyldig i Ødselhed, naar de fornødne Hjælpekilder til Pligternes Udførelse allerede ere anbetroede. (Forts.)

*) Den engelske Bibel har derimod Udtrykket: Vis mig Din Tro, „uden" Dine Gjerninger, og jeg vil vise Dig min Tro „ved" mine Gjerninger. St. James II, 18.

Korrespondance.

Om Bord paa Dampskibet Nevada, omtrent 400 Mile fra New York, den 1ste Juli 1882.

Præs. C. D. Fjeldsted.

Kjære Broder.

Da Slutningen af vor Søreise nu nærmer sig, føle vi det som vores Pligt at underrette Dem og saadannes Beslægtede, som ere med i Selskabet, om hvorledes vi have det, samt hvorledes vor Reise hidtil er løbet af. Som allerede bekjendt, forlod vi Liverpool den 21 f. M. med ovennævnte Damper af Guion Linien, ført af Kapt. A. W. Brimmer, hvilken tillige med øvrige Officerer beviste os al den Forekommenhed og Godhed, som kunde forventes; de viste sig at være Gentlemen i Ordets fulde Betydning, som gjorde Alt, hvad gjøres kunde for vort Velvære. Denne er Kaptain Brimmers første Reise i dette Kompagnies Tjeneste. Om Eftermiddagen Kl. 2 forlod vi Liverpool, og samme Aften bleve de Hellige organiserede og deres respective Pladser anvistes dem. Omtrent 200 Sjæle fra England, Skotland, Wales og nogle faa fra Skandinavien fik deres Pladser agter ude, og Skandinaverne fik deres Pladser i to særskilte Afdelinger, midt- og forskibs. To af vore Brødre udnævntes til at præsidere over hver Afdeling, og P. A. Løvgreen til Vagtkaptain. Jeg vil her bemærke, at Søster Fogelberg fra Malmø maatte forblive i Liverpool efter som hendes Børn havde Mæslinger; de ville blive behandlede vel paa det derværende Lazaret, og saasnart deres Hilsen tillader det, fortsættes Reisen videre. Søster Lundsted fra Stokholms Konference mistede ved Dødsfald et lille Barn i Liverpool; og Fredag Aften den 23de døde et tre Aar gammelt Barn tilhørende Søster Ane Rasmussen fra Aarhus Konference og blev begravet i Atlanterhavet. Søndag 25de Juni Eftermiddag Kl. 2 havde vi en god Forsamling med de Hellige. Vi have haft temmelig koldt Veir, og vi ere taknemmelige til Herren derfor, eftersom dette har forhindret Sygdomme at indtrænge iblandt os, dog have Mæslingerne fulgt os, og flere af Børnene have været syge, og endnu ligge fire syge paa Skibslazaretet, men vi haabe, at de skulle blive raske før vi lande i New York, med disse Undtagelser have vi nydt almindelig god Hilsen, og gode Følelser have gjort sig gjældende. Vi have for det meste tilbragt Dagen paa Dækket, hvor vi have fordrevet Tiden med Sang, Musik, Dans og andre uskyldige Fornøielser. Den 28de om Aftenen Kl. 8 passerede vi et stort Isbjærg, hvilket af Kaptainen beregnedes at være mindst 200 Fod over Havfladen, dette var et storartet Syn, og kun Tusmørket, som allerede havde begyndt at indtræde, hindrede os i at see det, i dets fulde Pragt. Samme Aften afholdt Professor L. N. Fowler et interessant Foredrag om Hjernelæren, (Phrenologie).

S. C.

J. J. J.

New York 2den Juli.

I Formiddags Kl. 10 fik vi Long Island i Sigte, og Efterm. Kl. $4^1/_2$ passerede vi „Sandy Hook“ og lidt efter kom Doktoren om Bord. Emigranterne bestod Doktorsyningen udmærket, alle saae friske og dygtige ud, samt glædede sig ved at see Land igjen, — Josefs Arveland, som de saa længe have længtes efter at kunne beskue. Kl. $7^1/_2$ landede

vi alle lykkelige og vel ved Guion Liniens Skibsbro, hvor vi mødtes af vor Emigrationsagent James Hart. Vi blive om Bord til i Morgen, og skulle da flyttes over til „Castle Garden", hvorfra vi forvente at afgaa i Morgen Aften den 3die med Banetog vester paa.

Vi slutte nu disse Linier, og De Br. Fjeldsted, tilligemed Brødrene og de Hellige i Almindelighed, bedes at modtage vore hjærteligste Hilsener, og bedende, at Gud vil velsigne sin Gjerning, at hans Sag maatte fremdeles gjøre Fremgang i Skandinavien, forblive vi Deres Brødre i Christi Evangelium,

Simon Christensen.
Jens J. Jensen.

Reykjavig, Island, den 29de Juni 1882.
Præs. C. D. Fjeldsted.
Kjære Broder.

Vi ville herved skrive faa Ord og lade Eder vide, at vi Missionærer ere raske og havde det meget godt paa Reisen. Vi ankom hertil den 26de dennes, men det synes ikke, som dette er noget behageligt Opholdssted. Hungersnød hersker paa mange Steder, og Folket har mistet uhyre mange Kreaturer og Faar, saa de, som før vare velhavende, ere nu ganske fattige. Kysten i nordlig Retning er overalt belagt med Is endnu. Jeg har modtaget Efterretning fra min Fader. For en Tid siden var han en rig Mand, eiede Heste, Køer, Faar og anden Eiendom — nu er han fattig.

Jeg sender her en lille Fortegnelse over de Sidste-Dages Hellige, som findes her i Landet (21), og er bedrøvet over deres Stilling. Broder Gudmund Einarson, som har været Forstander for de Hellige i den islandske Gren, ankom hertil den 17de dennes med et lille Selskab, bestaaende af 11 Personer, som han vilde bringe til Zion. Disse Sødskende kunde ikke erholde Logi inde i Staden, men maatte tage til Takke med at ligge paa den fugtige Jord i et Telt udenfor Staden; de have lidt megen Forfølgelse af deres Medmennesker. De vente paa Leilighed til at seile til England saa hurtigt som muligt.

Der hersker megen Ødelæggelse her i Landet. Menneskene døe formedelst en smitsom Syge, som hersker iblandt dem, og næsten i hvert Hus ligger nogen syg. Tre af vore Sødskende, som ligge i Teltet, ere ogsaa blevne syge, hvilket nu nødsager dem til at blive tilbage, uagtet Leiligheden har tilbudt dem at reise til England. Om de skulle forblive her ret længe, ville deres Penge ikke kunne forslaa til deres Reise; thi de maa betale deres Føde i dyre Domme, og eftersom de tilhøre de Sidste Dages Helliges Samfund, ville Ingen give dem noget Arbeide. Jeg har følt mig meget bedrøvet over deres Stilling og har ønsket, at jeg kunne gjøre Noget for at hjælpe dem; jeg tænkte blandt andet at sælge min Overfrakke i denne Hensigt, men saa tænkte jeg igjen, at jeg vilde komme til at trænge til den paa mine Reiser i den kommende Vinter.

Folkets Følelser mod Herrens Værk ere saadanne, at Ingen ville logere os i deres Huse, men vi maa nøies med at ligge ude under aaben Himmel og indsvøbe os saa godt som muligt i vore Reisetæpper. Mit Skrivebord er saaledes indrettet, at jeg sidder paa Jorden inde i Teltet hos Sødskende med deres grædende Børn omkring mig, holdende Papiret paa mine Knæ; og De maa derfor undskylde mig, om Papiret er smudsigt, og Brevet daarligt skrevet. Broder Petur Walgardson og mig selv har levet paa grovt Brød og Fisk samt sort Kaffe; jeg har gaaet ind i Staden og med Penge paa Haanden prøvet

paa at erholde lidt Smør til vort Brød, men forgjæves. De mere Venligsindede, hvilke vi senere gjorde Bekjendtskab med, have bevirket, at vore Omstændigheder nu ere noget bedre; men deres fattige Omstændigheder foraarsage, at de alligevel ikke kunne logere os.

Hils Brødrene paa Kontoret, maa Herren velsigne Eder alle. Vi forblive stedse Eders Brødre i den ny og evige Pagt:

Gesli E. Bjarnason. Petur Walgardson.*)

*) Disse to Ældster, forlode Kjøbenhavn 16 Juni d. A.

En Fortælling af Benjamin Brown.

(Efter Mill. Star.)

(Fortsat fra Side 319.)

Den almindelige Emigration fandt Sted omtrent paa en Gang. Paa Østsiden af Floden ventede ved en Leilighed en tre Hundrede Beforbringer paa at blive færgede over. De Hellige maatte nu ansee disse Vogne for sine Hjem, sove deri og koge deres Mad paa Jorden; og endskjøndt alle Færger vare i stadig Fart, frem og tilbage, vedvarede dog denne Tilstand over en Maaned. Vestsiden af Floden var ganske bedækket af Vogne, hvori man som sagt boede, men mange af de Hellige havde ingen anden Beskyttelse imod Veiret end et Slags Telt, sammenføiet af nogle Tæpper, under hvilket en hel Familie maatte opholde sig i denne tidlige Foraarstid, da Jorden endnu var vaad og kold. En lignende Scene af menneskelige Lidelser, for Evangeliets Skyld, har vist næppe fundet Sted — efter saa stor en Maalestok paa denne Jord; de Helliges Lidelser i Misouri, og Fordrivelse derfra, var maaske lige saa meget forbunden med Lidelse, men ikke saa stort et Antal deltog deri. Kjære Læser! forestil Dig i hvilken Stilling disse Tusinder befandt sig, de vare plyndrede og uddrevne fra Missouri, og vare ligefrem undkomne som Flygtninge til Illinois, hvor de i deres nye Hjem Nauvoo, maatte være Øienvidner til, at mange af deres Kjære, formedelst Koldfeber, udaandede; og efter at have overstaaet hine Trængsler og begyndte at see Navoo, denne Dødens Leir, forvandlet ved stadig Flid til en Have, hvor Helbred, Liv og Fred begyndte at tage Plads, forestil Dig deres Følelser, da de bleve anmodede om at forlade disse dyrekjøbte Velsignelser og ombytte dem for den nøgne Ørken hinsides Mississippi, en tusinder af Miles Reise over sporløse Sletter og Bjærge med den ligefremme Udsigt til at dø paa Reisen eller muligt tilsidst af Hunger. Mon Historiens Annaler kunne fremvise et lignende Tilfælde som dette? Udgangen fra Ægypten, som Israels Børn foretog under Ledelsen af Moses, kan ikke sammenlignes med det, thi Moses havde et forjættet Land at love sit Folk et Land, som flød med „Mælk og Honning", og Tanken om dette vilde naturligvis oplive deres Sjæle og forventede at indtage et Land, som allerede var bleven opdyrket; men her var et Folk, tyve Tusinde i Antal, som ikke havde Andet for Øie end at paabegynde

et Hjem Tusinder Mile borte fra den øvrige Civilisation, reisende igjennem Bjærgegne, som alle Tider havde været at betragte som uigjennemtrængelige. Rapporter vare blevne udspredte angaaende Oberst Fremonts Opdagelser, og det Onde, som han og Reisefæller havde lidt; men i dette Tilfælde (Uddrivelsen fra Navoo) vare ikke alene Mænd, men ogsaa Kvinder og Børn i tusindvis, som ikke allene havde til Hensigt foreløbigt at gjennemgaa alt Slags Ondt paa Reisen, men siden nedsætte sig i en vild Ørken, hvor det blev dem fortalt, at ikke et Hvedeax kunde avles. Uagtet de forbigangne Trængsler, saa vel som Udsigt til nye i Fremtiden, saa vare de Hellige alligevel ikke modfaldne, men tvertimod hørtes Taknemmeligheds og Glædens Lyd at opstige fra deres Leir ved Tanken om, at de dog omsider skulle komme til at bo hinsides Civilisationens Grændser, udenfor deres Fjenders Omraade. Kort efter at det første Kompagni begyndte Reisen, fulgte de øvrige efter, dog ikke før det første var kommen over Missourifloden; her lød Ordet „Holdt", vi ville her saa Sæd og saa fortsætte Reisen næste Aar, thi vi havde en Reise paa Tusinde Mile at tilbagelægge og ikke en eneste Nybygger paa hele Reisen. desforuden maatte vi jo have Korn at saa, efter at vi kom der, hvis vi ikke ønskede at omkomme. Et Sted blev derfor valgt til Byggeplads, og inden mange Ugers Forløb blev Land indhegnet, en By bestaaende af simple Huse og Vogne anlagdes, og „Vinterkvartererne" kom her i Existense.

Eftersom Vinteren nærmede sig, var det en Selvfølge, at vi kunde ikke saa noget Korn før næste Foraar, vi begyndte derfor nu mere end før at føle Savnet under disse indskrænkede Omstændigheder, og formedelst vi i lang Tid ingen Vegetablier havde nydt, led mange meget af Skjørbug, de Flestes Proviant slap op, og der syntes kun at være daarlig Udsigt til at erholde noget mere.

Byen blev inddell i Kvarterer, og en Biskop beskikket til at præsidere over hver, det faldt ogsaa i min Lod at præsidere over et af disse, og min Pligt blev at have Omsorg for de Fattige, et Ansvar, som ikke var videre behagelig under disse prøvende Omstændigheder. Det vilde medtaget et stort Rum for at kunne beskrive alle de Ubehageligheder, til hvilke jeg tidt og ofte blev dreven for at udføre mine Pligter i disse knappe Tider; og det lille Oplag, som jeg selv havde, blev snart forbrugt, og de Fattige vare dog ikke mættede. Hvad var her at gjøre? Jeg gik til Præs. Brigham Young og fortalte ham, at alt mit Forraad var nu fortæret, samt at jeg ikke eiede en Cent, hvorved jeg kunde kjøbe mere; men han trøstede mig kun med, at: „De Fattige burde mættes, at jeg maatte paasee, at de fik det Nødvendige", saa jeg maatte lægge Planer ag fattede den Beslutning ai ville laane 10 Dollars af en Søster, som eiede en lille Butik. Jeg satte dernæst over Misourifloden og kjøbte Mel og Kjød for Pengene, men da dette blev fortæret, maatte jeg laane af en Mand for at kunue betale hende, og dernæst atter laane for at kunde betale ham; og paa denne Maade vedblev jeg at laane, indtil min Gjæld beløb sig til omtrent 50 Dollars, med ingen bedre Udsigt til at kunde betale, end i Førstningen. Hvem kunde ønske at være Biskop paa denne Maade? Til al Held og Lykke kom jeg i Besiddelse af en afdød Broders Oxer, som tilhørte mit Kvarter, og jeg solgte disse for 50 Doll., saa jeg betalte min Gjæld, og kunde som saadan begynde at laane paany.

Pioneerne begave sig paa Reisen mod Bjærgene for at udsøge et Hvilested for de Hellige, og disse, som efterlodes, begyndte at dyrke Mais. Jeg saa vel som mange andre, forlod vore Familier og reiste ned til Misouri, hvor vi ved vort Arbeide erhvervede os Midler, saa vi kunde forskaffe os Befordringer, Klæder, Proviant m. m., paa det vi kunde følge efter Pioneerne. De Hellige begyngte Reisen til den bestemte Tid og efter at have sat over Elkhornfloden, bleve vi organiserede i to Divisioner, kaldte Brighams og Hebers Kompagnier, disse bleve atter inddelte i mindre Kompagnier paa Hundrede, Halvtreds og Ti, og i denne Orden droge de Hellige over Sletterne. Vi havde, da vi ankom i September 1847, da Pioneerne og de øvrige Hellige, som vare fulgte efter dem havde arbeidet meget haardt hele Vinteren med at besaa Jorden, de havde nemlig medbragt to Bushels Hvede paa hver Vogn, hvorfor Folket kunde høste den Hvede det følgende Aar, som Græshopperne efterlod, desforuden havde de ogsaa avlet en Del Vegetablier, og som bekjendt beredte en Fest Dagen efter at vi vare ankomne, hvilken for største Parten bestod af Frugten af deres eget Arbeide, til denne Fest indbødes alle, baade Hellige og Fremmede, som fandtes i Dalen. Paa Grund af det temmelig store Antal, som deltog i denne Fest, blev det lille Kvantum Frugt snart fortæret, og Følgen var, at man næsten ikke saa nogen Slags Planteføde mere før den paafølgende Juni, et Tidsrum af 14 Maaneder fra den Tid vi forlod Vinterkvartererne: Før den Hvede, som var bleven saaet, kunde anvendes til Fødemiddel, led vi meget af Mangel paa Brød. Nogle levede af Kreaturer, som de slagtede, og Rødder, som de grove op af Jorden, og det var en Selvfølge, at vore Klæder saa vel som Redskaber ogsaa begyndte at blive opslidte, og vi havde omsider den curiøse Leilighed at klæde os i Faareskind. Antallet paa vore Vogne begyndte ogsaa at aftage, eftersom mange vare blevne ruinerede ved at kjøre i Bjergegnene efter Tømmer, og vi havde intet Tømmer, som egnede sig for deres Reparation, og selv om vi havde haft det, hvor skulde vi have erholdt det nødvendige Jærn for samme Øiemed, og ligesaa til at lave Plove, Skovle og andre Avlsredskaber til Jordens Dyrkning, foruden hvilken en Hunger vilde blive uundgaaelig. Kort at sige, betragtet i det naturlige Lys, saa Fremtiden mørk ud, som om vort sidste Haab skulde henvisne og kun efterlade os Frygt tilbage.

Medens vi vare denne kritiske Stilling underkastede, stod Heber C. Kimball op i Forsamlingen en Dag og profeterede, at om en kort Tid skulle alle Slags Artikler, henhørende til Klæder og Redskaber, kunne kjøbes billigere her i Dalen end vi kunde kjøbe dem i Staterne. Det traf sig saaledes, at jeg var til Stede, da denne Spaadom blev udtalt og ligesom Andre ønskede jeg blot, at den kunde blive opfyldt, thi mange af os følte ligesom Manden, da „Elisa" spaaede, medens der var Hunger i Samaria, og de kunde ikke tro det 2 Kong. 7, 1—16, og efter menneskelig Forstand syntes intet at kunde opfylde det, medmindre der skete et overnaturligt Mirakel. Heber C. Kimbals Profeti blev ikke desto mindre opfyldt nogle faa Maaneder efter. Rygtet om Kaliforniens Guld havde naaet Staterne og store Handelskompagnier dannedes for at forsyne Guldgraverne med Klæder, Proviant og alle Slags Redskaber. som afbenyttes ved Guldgravning. Store Antal af solide Vogne fabrikeredes og belæssedes dernæst med

alle Slags, især saadanne Redskaber, som: Spader, Hakker, Skovle, alle Slags Jsenkramvarer, tilligemed Klædningsstykker og Proviant.

Før disse Handelskompagnier naaede Saltsøstaden, modtoge de den Efterretning, at Skibe fra forskjellige Lande forsynede med alle de ovenfor omtalte Gjenstande vare ankomne til Kalifornien, som naturligvis vilde tilintetgjøre nævnte Kompagniers Spekulation, hvorfor de bragte deres Handelsartikler ind til Dalene, og afhændede disse for hvilken som helst Pris de kunde erholde, alle Slags, saa som: Proviant, Vogne, Klæder, Redskaber, hvilke solgtes for det Halve af hvad det havde kostet i Staterne, og til Slutning gave de det ligefrem bort.

Mange skilte sig af med deres Vogne, fordi deres Trækdyr vare afkjørte andre solgte alt, de eiede for at erholde et Pakæsel eller en Hest, som kunde føre dem til Guldminerne; og paa denne Maade bleve de Hellige forsynede til Overflod, med enhver Nødvendighedsartikkel, for hvilke de saalænge havde været aldeles blottede; og saaledes blev Herrens Tjeners (Kimballs) Profeti bogstavelig opfyldt. Uagtet denne var en mirakuløs Hændelse, var det dog ikke mere end hvad som saa ofte har været min Lod at erfare i Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige, siden min Forbindelse med samme.

J denne korte Beskrivelse af de Vidnesbyrd jeg har erfaret og erholdt, vil Læseren see, at jeg har haft „Meget“ til at stadfæste min Tro paa Sandheden af — „Mormonismen“.

Ældste Levi W. Hancocks Død.

(Efter «Mill. Star».)

Ovennævnte, som var en af de første syv Præsidenter over de Halvfjerdsindstyve, afgik ved Døden i Washington, sydlige Utah, den 10de Juni d. A. efter sex Maaneders Sygeleie i en Alder af 79 Aar. Br. Hancock var født Aar 1803, forenede sig med Kirken i dens tidligste Dage, var et Medlem af Zions Leir 1834, og var En af de 500, der udgjorde den saakaldte Mormonbatallion som sendtes mod Mexiko 1846, i hvilken Batallion han fungerede som Kapellan. James Peace, som ogsaa har været En af de 500, gav mange intersante Skildringer af Br. Hancocks Liv, af hvilke vi anføre Følgende: En Fremmed forenede sig med Bataillonen ifølge dennes Tilladelse, og forlangte kort efter at blive indlemmet i S. D. H. Kirke ved Daab, hvorfor Br. Hancock tilligemed andre fulgte med ham til Misourifloden, hvor Hancock forrettede Daabsordinantsen. Jdet han bragte ham op af Vandet, sagde han, paavirket af Aanden: „Hvis jeg har døbt en Morder, vil det intet gavne ham.“ Disse Ord havde en saadan Virkning paa den Fremmede, at han snart efter bekjendte at have begaaet Mord, idet han havde dræbt sin egen Broder. Brødrene Allister, Harriman, Pace, Foster og Gates omtalte den afdødes Levnet paa en prisværdig Maade, hvilket alle Dage havde været exemplarisk, maa han derfor hvile i Fred!

Blandede Nyheder.

Danmark. Et Uveir, til hvilket Ingen mindes at have seet Mage, rasede i Herningeegnen, Jylland, den 16de Juli. Regn og Hagel styrtede ned som af Spande. Man maatte lægge sig ned paa Jorden for ei at blæse om. Skaden er uhyre. Paa Nordsjælland gjorde Uveir s. D. ledsaget af Isstumper uhyre Skade paa Afgrøden.

Rusland. Ved et Ulykkestilfælde paa Moskov-Kursk Banen dræbtes mindst 150 Personer, og mange deriblandt 20 Militære saaredes.

Tyskland. I Bøhmen og Slesien anrettede et voldsomt Uveir den 17de Juli uhyre Ødelæggelse. Strømme styrtede ned fra Riesengebirge, satte Landsbyer under Vand, bortskyllede Broer og anrettede megen Skade paa Afgrøden og flere Fabrikker styrtet sammen. Mange Menneskeliv gaaet tabte, kun 47 Lig fundne.

Frankrig. Loirefloden har anrettet stor Skade ved Oversvømmelse. Frankrig agter at sende 14,000 Mand — Soldater mod Ægypten.

England. Engelske Tropper holde nu Alexandria besat, udbedre Voldene, vedligeholde Orden o. s. v. England vil sende 14,000 Md. til Ægypten.

Nord Amerika. Græshopper have gjort megen Skade i det sydlige Utah. I „Forrest Dale" (Skovdalen) Arizona opstod en Misforstaaelse imellem Indianerne og vore Samfundsfæller, ialt 14 Familier, angaaende Afbenyttelsen af Agerland, hvilket havde til Følge at Broder N. B. Robinson dræbtes af Indianerne. Vore Brødre sendte derfor Bud til Fort Apache efter Hjælp, en Afdeling Kavaleri ankom strax og har siden beskyttet vore Folk, som have taget Landet i Besiddelse ifølge Tilladelse fra Kommandanten i nævnte Fort. Forfærdelige Orkaner, Regnskyl og Oversvømmelser har atter fundet Sted i Staterne: Kansas, Iova, Illinois, Minnesota, Michigan o. flere. Huse og Lader omkastedes. I Story Co Iova dræbte og saarede en Orkan den 21de Juni mange Mennesker. En Mand tilhest blev tilligemed denne løftet op,ført et langt Stykke Vei og begge sønderslaaet. Samme Skjæbne havde paa et andet Sted 8 Kreaturer, som knustes mod et Hegn. I Michigan blev en Hest ligeledes løftet langt bort af Orkanen og knust. En Pige førtes ligeledes et længere Stykke Vei og dræbtes ved at falde paa et Hegn. Ved en Jærnbaneulykke paa Manitoba-Banen, Minnesota, den 25de Juni dræbtes 8 Personer.

Emigranterne, som forlod Kjøbenhavn den 16de Juni, ankom til Saltsøstaden den 12te Juli Efterm. Kl. 2.

Indhold.

Kjøbenhavn.
Udgivet og forlagt af C. D. Fjeldsted, Lorentzensgade 14, 1ste Sal.
Trykt hos F. E. Bording, Læderstræde 3.